Αἱματηραί συμπλοκαί χθές εἰς τήν Ἰορδανίαν

— ΣΕΛΙΣ 8η —

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ : Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Α. ΔΗΜΑΚΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Α. Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΛΩ 3
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 230.221—23 και 237.283—8
ΕΤΟΣ ΚΔ΄ ΑΡ. 7196. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 1.50

ΤΡΙΤΗ 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1968

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ 37ος ΠΡΟΕΔΡΟΣ;

Ὁ κ. Χάμφρεϋ φέρεται προηγούμενος ἀλλά δέν ἀποκλείεται καί τό ἀδιέξοδον

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, 4 Νοεμβρίου. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία.— Περί τά 75 ἑκατομμύρια Ἀμερικανοί θά προσέλθουν αὔριον (σήμερον) εἰς τάς κάλπας διά νά ἐκλέξουν τόν 37ον Πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τήν τελευταίαν ἡμέραν τῆς πλέον δραματικῆς προεκλογικῆς προεδρικῆς ἐκστρατείας οἱ δύο κύριοι ἀντίπαλοι Χιοῦμπερτ Χάμφρεϋ καί Ρίτσαρντ Νίξον, διῆλθον εἰς τό Λός Ἄντζελες, ὅπου ἀμφότεροι ἐξεφώνησαν τούς τελευταίους προεκλογικούς των λόγους εἰς τήν Τηλεόρασιν.

Αἱ σφυγμομετρήσεις

Ἐνῶ γενική ἀμφιβολία ἐπικρατεῖ διά τόν τελικόν νικητήν τῶν αὐριανῶν (σημερινῶν) ἐκλογῶν, μίαν μόνον ἡμέραν πρό τῆς ψηφοφορίας, σφυγμομέτρησις τῆς κοινῆς γνώμης διενεργηθεῖσα ὑπό τοῦ Ὀργανισμοῦ Σίντλιγκερ Σαρδέϋ, ἀπεφάνθη ὅτι ὁ ἀντιπρόεδρος Χιοῦμπερτ Χάμφρεϋ προηγεῖται τοῦ Ρίτσαρντ Νίξον κατά 0,6%. Ἡ σφυγμομέτρησις ἐγένετο μετά τήν ἀναγγελίαν ὑπό τοῦ Προέδρου Τζόνσον τῆς καταπαύσεως τῶν βομβαρδισμῶν εἰς τό Βιετνάμ. Ἡ δύναμις τῶν ὑποψηφίων: Χάμφρεϋ 34,4%, Νίξον 33,8%, Οὐάλλας 14,1%. Ποσοστόν 9,9% ἐνεφανίσθη ἀναποφάσιστον, ἐνῶ ποσοστόν 6,6% τῶν ἐρωτηθέντων ἠρνήθη νά ἐκφέρη γνώμην.

Ἑτέρα σφυγμομέτρησις, γενομένη πρό 48ώρου ὑπό τοῦ Ὀργανισμοῦ Γκάλλοπ ἐνεφάνιζε τούς τρεῖς ὑποψηφίους μέ τήν ἀκόλουθον λαϊκήν δύναμιν: Νίξον 42 %, Χάμφρεϋ 40 %, Οὐάλλας 14 %, ἀναποφάσιστοι 6%. Μετά τόν καταμερισμόν τοῦ 6 % τῶν ἀναποφασίστων: Νίξον 43 %, Χάμφρεϋ 42 %, Οὐάλλας 15 %. Ὁ Ὀργανισμός Γκάλλοπ, σχολιάζων τά ἀποτελέσματα τῆς σφυγμομετρήσεως, παρατηρεῖ ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ κ. Χάμφρεϋ ὀφείλεται εἰς τήν πτῶσιν τοῦ Οὐάλλας καί τήν ἐπιστροφήν εἰς τό Δημοκρατικόν κόμμα πολλῶν ὁπαδῶν του πού εἶχαν ἀποστατήσει.

Ἄλλη σφυγμομέτρησις διεξαχθεῖσα ὑπό τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Κολούμπια (CBS) ἐνεφάνιζε τήν δύναμιν τῶν τριῶν ὑποψηφίων ὡς ἑξῆς: Νίξον 223 ψῆφοι, Χάμφρεϋ 144 καί Οὐάλλας 45. Ἀναποφάσιστοι 126. Ἐφ' ὅσον δέ οἱ τελευταῖοι ἐτάσσοντο ὑπέρ τοῦ κ. Χάμφρεϋ, τοῦ προσέφερον τήν ἀπαιτουμένην πλειοψηφίαν τῶν 270 ψήφων.

Τέλος, τό ἀμερικανικόν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων Ἀσσόσιέιτεντ Πρές ἐμφανίζει τόν κ. Νίξον προηγούμενον μέ 216 ψήφους, ἔναντι 39 τοῦ Οὐάλλας καί 21 τοῦ κ. Χάμφρεϋ. Ὁ τελευταῖος ὅμως παρουσιάζεται ἰσχυρότερος εἰς 20 πολιτείας μέ 252 ψήφους εἰς τό Κολλέγιον τῶν Ἐκλεκτόρων. Σημειωτέον, ὅτι ἡ σφυγμομέτρησις τοῦ ἀμερικανικοῦ Πρακτορείου διεξήχθη πρό τῆς καταπαύσεως τοῦ πυρός εἰς τό Βιετνάμ.

Ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τόν λόγον του εἰς Λός Ἄντζελες, ὁ Δημοκρατικός ὑποψήφιος διά τήν Προεδρίαν εἶπεν ὅτι «αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θά πρέπει νά προχωρήσουν εἰς τάς εἰρηνευτικάς συζητήσεις τῶν Παρισίων διά τό Βιετνάμ, ἀκόμη καί ἐάν ἡ Σαϊγκόν τάς σαμποτάρη». Ἐμεῖς ὡς σύμμαχοι τηρήσαμε τόν λόγον μας· ἔχομεν κάθε δικαίωμα νά ἀναμένωμεν καί ἀπό τήν κυβέρνησιν τοῦ Νοτίου Βιετνάμ νά πράξη τό αὐτό, προσέθεσεν ὁ κ. Χάμφρεϋ.

Οἱ δύο κύριοι ὑποψήφιοι διά τό ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ Ρίτσαρντ Νίξον καί ὁ Χιοῦμπερτ Χάμφρεϋ, ἐχρησιμοποίησαν τήν μοντέρναν γραφικήν τέχνην εἰς τόν ἀγῶνα προβολῆς των ἐνώπιον τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Πράγματι, τόσον οἱ Δημοκρατικοί ὅσον καί οἱ Ρεπουμπλικανοί, συνεβουλεύθησαν τάς πλέον συγχρόνους ἐξελίξεις τῶν «γραφικῶν τεχνῶν» διά την κατασκευήν κονκαρδῶν, ἀφισῶν, πλακάτ, φυλλαδίων κ.λ.π. Ὡστόσον, ὁ τρίτος ὑποψήφιος, ὁ Τζώρτζ Οὐάλλας, δέν τούς ἠκολούθησεν εἰς αὐτόν τόν τομέα, ἀλλά διετήρησε τά ἀκόμψα παραδοσιακά μέσα προβολῆς. Ἀνωτέρω μία ἀπό τάς διαφημιστικάς ἀφίσας τοῦ Νίξον

ΑΠΕΙΛΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, 4 Νοεμβρίου.— Τήν Τετάρτην ὁ κόσμος θά γνωρίζη τό ὄνομα τοῦ νέου προέδρου τῆς Ἀμερικῆς; Ὁ ἀμερικανικός λαός θά ἔχη τήν προσοχή Ἰανουαρίου τόν νέον ἡγέτην του; Αἰφνιδίως ἕνα παράδοξον «σενάριον» συνταγματικοῦ ἀδιεξόδου καί κρίσεως κατέστη ὁ ἐφιάλτης πολλῶν Ἀμερικανῶν ἀναφορικῶς μέ τάς σημερινάς ἐκλογάς τῆς Ἀμερικῆς.

Ἀνωτέρω μία μοντέρνα καί πρωτότυπος διαφημιστική ἀφίσα τοῦ κ. Χάμφρεϋ. Τά ἀρχικά τοῦ Χάμφρεϋ (Η Η) εἶναι γραμμένα στίς πλάτες ἑνός γαϊδάρου, ὁ ὁποῖος εἶναι τό σῆμα τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος

Καθώς ἡ διαφορά μεταξύ τῶν κ.κ. Νίξον καί Χάμφρεϋ καλύπτεται—ἐνῶ ἡ σκιά τοῦ κ. Οὐάλλας ἐξακολουθεῖ νά ἐπικρέμαται ἐπί πέντε τουλάχιστον Νοτίων Πολιτειῶν—ἡ ἀπειλή παραλύσεως τοῦ ἐκλογικοῦ μηχανισμοῦ τῆς χώρας δέν ἀποκλείεται. Πράγματι ἀπό μερικούς ἀφωσιωμένους καί ἀποφασιστικούς δημοκράτας τό ἐνδεχόμενον αὐτό εἶναι εὐπρόσδεκτον. Μόνον ὀλίγοι ἀπό τούς στενούς συνεργάτας τοῦ κ. Χάμφρεϋ πιστεύουν εἰς τήν νίκην του. Φρονοῦν ὅτι θά ὑπάρξη δυσχέρεια διά τήν συγκέντρωσιν τῶν 270 ψήφων ἐκλεκτόρων, πού ἀπαιτοῦνται διά τήν ἐκλογήν του. Ταυτοχρόνως προβλέπουν ὅτι ὁ κ. Χάμφρεϋ καί ὁ κ. Οὐάλλας θά δυνηθοῦν νά ἐμποδίσουν τόν κ. Νίξον ἀπό τοῦ νά συγκεντρώση τήν ἀναγκαίαν πλειοψηφίαν τῶν 270 ψήφων διά νά ἐκλεγῆ πρόεδρος.

Τό σῶμα τῶν Ἐκλεκτόρων ἀποτελεῖ παράδοξον ἱστορικόν κατάλοιπον. Ὅταν τό Ἀμερικανικόν Σύνταγμα κατηρτίσθη εἰς τήν Φιλαδέλφειαν πρό 191 ἐτῶν, οἱ προπάτορες τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἔθνους ἐπίστευον βασικῶς εἰς τά φιλελεύθερα ἰδεώδη. Δέν ἠδύναντο νά δεχθοῦν ὅτι ὁ λαός, τόν ὁποῖον μερικοί ἀπό αὐτούς παρελλήλιζαν μέ «ὄχλον» ἦτο εἰς θέσιν νά ἐκλέξη τόν ἀναγκαῖον ἡγέτην τῆς χώρας. Διά τόν λόγον αὐτόν εἰσήγαγον εἰς τό Σύνταγμα «δικλεῖδα ἀσφαλείας» διά τῆς ὁποίας, καίτοι ὁ λαός ψηφίζει ὑπέρ τοῦ προέδρου τῆς ἐκλογῆς του, εἰς τά παρασκήνια ὑπάρχει μία ὁμάς συνετῶν καί πεπειραμένων ἀνδρῶν πού εἶναι ἕτοιμη ἐν ἀνάγκη νά διασώση τήν δημοκρατίαν ἀπό τήν καταστροφήν.

Σήμερον οἱ ἐκλέκτορες αὐτοί ἀποτελοῦν ἁπλᾶ σύμβολα. Ἀλλ' αἱ σχετικαί διατάξεις τοῦ Συντάγματος εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τό Σῶμα τῶν Ἐκλεκτόρων δέν ἔχουν μεταβληθῆ. Ἕνας ὑποψήφιος διά νά γίνη πρόεδρος θά πρέπει νά συγκεντρώση τήν πλειοψηφίαν τῶν ψήφων τῶν ἐκλεκτόρων ἀνεξαρτήτως τῆς πλειοψηφίας τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ. Ὅταν ὑπάρχουν δύο ὑποψήφιοι δέν δημιουργοῦνται περιπλοκαί, ἐφ' ὅσον ὅμως ὑπάρχουν τρεῖς ὑποψήφιοι εἶναι δυνατόν κανείς ἀπό αὐτούς νά μήν συγκεντρώση τήν πλειοψηφίαν τῆς ψήφου τῶν ἐκλεκτόρων.

Οἱ ἄνδρες πού κατήρτισαν τό Ἀμερικανικόν Σύνταγμα προέβλεψαν καί τό ἐνδεχόμενο αὐτό καί ἐθέσπισαν μέτρον διά τήν ἄρσιν τοῦ ἀδιεξόδου. Οἱ 538 ἐκλέκτορες θά συνέλθουν κεχωρισμένως εἰς τάς

«ΤΟ ΒΗΜΑ» OBSERVER

πολιτείας των τήν 16ην Δεκεμβρίου. Ἐάν αἱ ψῆφοι των πού θά σταλοῦν εἰς τήν Οὐάσιγκτον καί θά ὑποβληθοῦν ἁρμοδίως εἰς τό Νέον Κογκρέσσον τήν 6ην Ἰανουαρίου δέν δημιουργήσουν μίαν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ὑπέρ ἑνός οἱουδήποτε ὑποψηφίου, ἡ εὐθύνη διά τήν ἐκλογήν τοῦ προέδρου θά περιέλθη εἰς τήν Βουλήν τῶν Ἀντιπροσώπων καί τοῦ ἀντιπροέδρου εἰς τήν Γερουσίαν.

Τήν τελευταίαν φοράν πού συνέβη τοῦτο ἦτο τό 1824 ὅταν ὁ Τζών Κουΐνσυ Ἄνταμς ἐξελέγη πρόεδρος ἀπό τήν Βουλήν. Τό ἐνδεχόμενον αὐτό προέρχεται ἀπό τό γεγονός ὅτι καί τά δύο μεγάλα κόμματα ἔχουν συσχετισμόν δυνάμεων εἰς τήν Βουλήν καί τήν Γερουσίαν.

Καίτοι θά ἀνανεωθῆ πλήρως ἡ Βουλή καί θά ἐκλεγῆ μόνον τό ἕνα τρίτον τῆς Γερουσίας, οἱ δημοκρατικοί πιθανώτατα θά διατηρήσουν τόν ἔλεγχον τῆς Γερουσίας καί δέν ἀποκλείεται νά κατορθώσουν νά διατηρήσουν καί μικράν πλειοψηφίαν εἰς τήν Βουλήν.

Ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐκλογήν ὑπό τῆς Γερουσίας τοῦ ἀντιπροέδρου οἱ γερουσιασταί ἐκλέγουν αὐτόν μεταξύ τῶν δύο ἐπικρατησάντων ὑποψηφίων εἰς τάς ἐκλογάς. Ἡ ἐκλογή ὅμως τοῦ προέδρου ὑπό τῆς Βουλῆς εἶναι περισσότερον περίπλοκος. Ἡ Βουλή θά πρέπει νά ἐκλέξη δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ὄχι μεταξύ δύο ὑποψηφίων ἀλλά μεταξύ τριῶν καί συνεπῶς ἐνδέχεται νά σημειωθῆ νέον ἀδιέξοδον. Οἱ βουλευταί δέν ἐπιτρέπεται νά ψηφίζουν ὡς ἄτομα, ὅπως συμβαίνει μέ τούς γερουσιαστάς, ἀλλά θά πρέπει νά ἐκλέξουν τόν πρόεδρον συλλογικῶς ὡς μέλη ἀντιπροσωπείας μιᾶς πολιτείας. Διά νά ἐκλεγῆ κανείς πρόεδρος ὑπό τῆς Βουλῆς θά πρέπει νά συγκεντρώση 26 ψήφους ἐπί συνόλου 50. Εἰς τήν σημερινήν Βουλήν τό δημοκρατικόν κόμμα ἔχει τόν ἔλεγχον 29 ἀντιπροσωπειῶν - πολιτειῶν καί τό ρεπουμπλικανικόν 21. Εἰς τήν νέαν ὅμως Βουλήν ἐνδέχεται κανένα ἀπό τά δύο κόμματα νά μήν ἔχη τόν ἔλεγχον τῆς πλειοψηφίας τῶν 26 ψήφων τῶν ἀντιπροσωπειῶν - πολιτειῶν.

Οἱ βουλευταί τῶν νοτίων πολιτειῶν ἀναμένεται ὅτι θά ὑποστηρίξουν τόν ἴδιον τῶν ὑποψηφίων κ. Οὐάλλας καί ὡς ἐκ τούτου θά δημιουργηθῆ ἀδιέξοδον εἰς ὅτι ἀφορᾶ τήν ἐκλογήν τοῦ προέδρου ὑπό τῆς Βουλῆς.

Τό Σύνταγμα εἰς τήν περίπτωσιν αὐτήν προβλέπει: «ὁ ἀντιπρόεδρος θά τελῆ χρέη προέδρου, μέχρις ὅτου ἐκλεγῆ ὁ πρόεδρος». Συνεπῶς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶναι πιθανόν νά ἔχουν τήν 20ήν Ἰανουαρίου τόν νέον πρόεδρον των, ὁ ὁποῖος ὅμως εὐθύς ὡς ἐκλεγῆ ὁ πρόεδρος ὑπό τῆς Βουλῆς θά ἐπανέλθη εἰς τά καθήκοντα τοῦ ἀντιπροέδρου. Πάντως αἱ πιθανότητες εἶναι νά μή φθάσουν τά πράγματα εἰς τό σημεῖον αὐτό. Οἱ Δημοκρατικοί δέν ἀποκλείουν τό ἐνδεχόμενον νά τελῆ χρέη προέδρου ὁ ἤδη ὑποψήφιος των διά τήν ἀντιπροεδρίαν γερουσιαστής κ. Μάσκι. Ἀντιθέτως, οἱ Ρεπουμπλικανοί ἀποκλείουν τήν πιθανότητα αὐτήν καί τήν χαρακτηρίζουν ὡς «γελοίαν μωρίαν».

Παρ' ὅλον ὅτι ὁ κ. Νίξον διεκήρυξεν ἐπανειλημμένως ὅτι εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν θά προέλθη εἰς συνεννόησιν μέ τόν κ. Οὐάλλας διά νά ἐξασφαλίση τάς ψήφους τῶν ἐκλεκτόρων του καί ἐκάλεσεν τόν κ. Χάμφρεϋ νά πράξη τό ἴδιον, ὑπάρχουν πληροφορίαι ὅτι οἱ ρεπουμπλικάνοι εἰς τάς νοτίους πολιτείας ἤρχισαν συνεννοήσεις μέ τούς, ἐνδεχομένους, ἐκλέκτορας τοῦ κ. Οὐάλλας διά νά πείσουν αὐτούς νά ὑποστηρίξουν τόν κ. Νίξον εἰς περίπτωσιν ἀδιεξόδου.

Ἀλλ' ἴσως τό ἀσφαλέστερον ἐχέγγυον πού ἔχει ἡ χώρα ὅτι δέν θά ὁδηγηθῆ εἰς μίαν τοιαύτην δραματικήν ἐξέλιξιν εἶναι ἐκεῖνο, πού εἶπεν προσφάτως ἕνας ρεπουμπλικάνος μέ πρακτικόν πνεῦμα καί πού ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ἐκλέκτορες τοῦ κ. Οὐάλλας, θά πρέπει νά σημειώσετε, ψηφίζουν οἱονδήποτε θέλουν καί δέν εἶναι ἄνθρωποι σάν τόν Τόμας Τζέφερσον ἤ τόν Ἀλεξάντερ Χάμιλτον. Εἶναι, ὅπως λέγει ὁ κ. Οὐάλλας «ἁπλοί ἄνθρωποι» καί συνεπῶς δέν νομίζω ὅτι θά χρειασθῆ νά ἐκλέξη τόν πρόεδρον ἡ Βουλή τῶν Ἀντιπροσώπων».

ANTHONY HOWARD

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΝΑΟΝ

ΕΚΗΔΕΥΘΗ ΠΡΟΧΘΕΣ Ο ΓΕΩΡ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἀνακοινώσεις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Τύπου καί τῆς Ἀστυνομίας

Ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ἐκηδεύθη προχθές τήν μεσημβρίαν ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν καί ἐτάφη εἰς τό Α΄ Νεκροταφεῖον. Χωρίς ἐπισήμους τιμάς, συμφώνως πρός παράκλησιν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐκλιπόντος, ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία καί ἐν συνεχείᾳ ἐσχηματίσθη πομπή, ἡ ὁποία διά τῶν ὁδῶν Μητροπόλεως, Φιλελλήνων, Ἀμαλίας καί Ἀναπαύσεως κατηυθύνθη πρός τό Α΄ Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν.

Ἡ σορός τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου μετεφέρθη τήν 11ην πρωϊνήν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἤρχισε τήν 11.30 π.μ., χοροστατοῦντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερωνύμου. Εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν εἶχον προσέλθει ἐν τῷ μεταξύ οἱ οἰκεῖοι τοῦ μεταστάντος, οἱ συνεργάται καί φίλοι του, ὁ πρέσβυς κ. Β. Παπαδάκης ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀντιβασιλέως, ὁ ὑφυπουργός Οἰκονομικῶν κ. Σιώρης ἐκπροσωπῶν τήν Κυβέρνησιν, οἱ πρεσβευταί τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κ. Φ. Τάλμποτ, τῆς Γαλλίας κ. Μπαγιάνς, τῆς Δυτ. Γερμανίας κ. Σλίτερ, τῆς Ἰταλίας κ. Κόντι, τῆς Αὐστρίας κ. Στάϊντερ, τῆς Τουρκίας κ. Τουρκμέν, τῆς Κύπρου κ. Κρανιδιώτης, ἐπίσης οἱ πρεσβευταί τῆς Ἑλβετίας, τῆς Οὐγγαρίας καί τοῦ Λιβάνου, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Μ. Βρεττανίας κ. Ντότσον, οἱ ἐπιτετραμμένοι τῆς Ρουμανίας, Γιουγκοσλαβίας, Νορβηγίας καί ἄλλων χωρῶν, κλπ.

Τόν ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Ν. Μπακόπουλος. Τόν νεκρόν ἀπεχαιρέτησεν, ἐπίσης, ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος, καταθέσας καί στέφανον, καί δι' ὀλίγων ὁ κ. Κ. Παπακωνσταντίνου, καταθέτων στέφανον ἐκ μέρους τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ.

Ἡ ταφή τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου ἐγένετο τήν 1.30 μ.μ. εἰς τάφον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Ἀνακοίνωσις τῆς Κυβερνήσεως

Ὁ Γενικός Διευθυντής Τύπου καί Πληροφοριῶν κ. Βύρων Σταματόπουλος, δεχθείς χθές τήν μεσημβρίαν τούς δημοσιογράφους, προέβη εἰς τάς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Τό μόνον τό ὁποῖον ἤθελεν ὁ κ. Πρωθυπουργός ἦτο νά τιμήση τήν μνήμην ἑνός παλαιμάχου πολιτικοῦ καί νά εἰσαγάγη ἕναν ἀνώτερον τόνον πολιτισμοῦ εἰς τά δημόσια πράγματα. Καί ἡ κοινή γνώμη ἐξετίμησε τάς ἐξαγγελθείσας κυβερνητικάς ἀποφάσεις διά τήν κηδείαν, ὡς ἐκδήλωσιν ἀνωτερότητος. Ἀλλά οἱ ἐνδιαφερόμενοι διά τήν πολιτικήν διαδοχήν καί καπηλείαν τοῦ Γ. Παπανδρέου δέν εἶχον τήν εὐφυΐαν καί τήν ἀνωτερότητα νά ἀντιληφθοῦν πόσον εὐχερές ἦτο διά τήν Κυβέρνησιν νά διατυπώση συντριπτικάς παρατηρήσεις διά τήν ὅλην τακτικήν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καί τῶν στελεχῶν της, ἡ ὁποία ἔφερε τήν χώραν εἰς θανάσιμον ἀδιέξοδον. Δέν ἐσεβάσθησαν τόν νεκρόν καί οὕτω μᾶς ὑποχρεώνουν, λόγῳ τῆς θρασυδείλου συμπεριφορᾶς των, νά ὑπογραμμίσωμεν ὡρισμένα συμπεράσματα:

1) Παρά τήν δηλωθεῖσαν προτίμησιν των, ὅπως ἡ κηδεία τελεσθῆ εἰς αὐστηρῶς οἰκογενειακόν πλαίσιον, ἐπέλεξαν σκοπίμως διά τήν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν τόν Μητροπολιτικόν Ναόν καί τήν Κυριακήν. Ἐπιδίωξις: Νά προκαλέσουν κοσμοσυρροήν. Ἀποτέλεσμα: Ἐνήργησαν μέ τάς ὀλίγας, γνωστάς ἀπό τό παρελθόν καί οὐδόλως ἀνανεωθείσας, ἐκατοντάδας τῶν ὑστερικῶν τεντυμπόϋδων τοῦ πεζοδρομίου καί προκάλεσαν τήν ἀγανάκτησιν τῶν παρισταμένων, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο πρό τῆς Μητροπόλεως, ἐπί τῶν δύο πεζοδρομίων τῶν ὁδῶν Μητροπόλεως καί Φιλελλήνων καί εἰς μίαν μόνον γωνίαν τῆς Πλατείας Συντάγματος (ἐπρόκειτο περί τῶν εἰδικῶς προσελθόντων διά τήν κηδείαν, τῶν περιέργων εἰς τοιαύτας περιπτώσεις καί, φυσικά, τῶν πολλῶν περιπατητῶν τῆς Κυριακῆς). Πόσον μέγα πλῆθος ἠμπορεῖ νά συγκεντρωθῆ εἰς τόσον περιωρισμένον χῶρον; Πόσαι δεκάδες χιλιάδες;

2) Εἰς τά ἐμπρηστικά συνθήματα τῶν νεαρῶν κεκρακτῶν καί ἀνεκδιηγήτων εἰς ἀνοησίαν, ἡ ἀνταπόκρισις ἦτο, καί κατά τήν ἐκτίμησιν ξένων δημοσιογράφων καί παρατηρητῶν, πρωτοφανῶς ἀσήμαντος.

3) Κατά τήν τελευταίαν πολιτικήν ἡμέραν των — διότι περί αὐτοῦ πρόκειται — ἀφοῦ τόν ἤθελησαν, προκαλοῦντες τόν λαόν καί τόν ἱστορικόν του θεματοφύλακα, τήν Ἐπανάστασιν — οἱ παράγοντες τῆς παρακμῆς ὑπῆρξαν ἀτυχεῖς μέχρι γελοιοποιήσεως. Οὐδέν ἐδιδάχθησαν ἀπό τό παρελθόν καί δέν ἠδυνήθησαν νά χρησιμοποιήσουν παρά τάς ἰδίας ὁμάδας τῆς «Διάνας» καί τῆς ὁδοῦ Χρήστου Λαδᾶ, μέ τάς ὁποίας ἔχουν ὁδηγηθῆ, ἀμαχητί, εἰς ἧτταν ἐπαίσχυντον.

4) Τό λάθος των. Ὁμιλοῦν περί δικτατορίας! Ἀλλά τίθεται καί πάλιν τό ἐρώτημα: Εἰς ποίαν δικτατορίαν ἐπιτρέπεται συγκέντρωσις ἔστω καί 200 ἀντιφρονούντων καί μάλιστα προκλητικῶς φωνασκούντων, ὀλίγα μέτρα ἀπό τό γραφεῖον τοῦ «Δικτάτορος»; Οὐδέποτε διεκρίθησαν διά πολιτικήν καί προσωπικήν σοβαρότητα. Ἄν δέν ἦτο ἀπρεπές, δι' ἡμᾶς, θά ἐλέγαμεν ὅτι ἔπαιξαν τό παιγνίδι μας... Χωρίς νά τό ἐπιδιώξωμεν, εἴχαμεν ἄφθονα ὑμνητικά σχόλια, διά τήν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν, εἰς τόν παγκόσμιον Τύπον.

5) Τό κύριον πολιτικόν συμπέρασμα: α) Οἱ δῆθεν ἀντίπαλοι τῆς Κυβερνήσεως στεροῦνται πάσης λαϊκῆς ὑποστηρίξεως. Καί ἐξακολουθοῦν νά στηρίζωνται εἰς τούς ἰδίους νεαρούς τρομοκράτας τῆς ὀργανώσεως τοῦ Νικολαΐδη καί τοῦ Παναγούλη. Εἰς τό παρελθόν ἐπεδίωκαν γλοιωδῶς τήν εὔνοιαν τοῦ ἀειμνήστου Γ. Παπανδρέου. Τώρα ἀγωνιοῦν μήπως λησμονηθοῦν ἀπό τόν συναρχηγόν τοῦ Μπριλλάκη. Ἀλλά πολιτικοί, χωρίς ἀθένος, χωρίς προοπτικήν, χωρίς ἰδίαν γνώμην καί χωρίς ἀνάλογον ἀνάστημα, δέν νοοῦνται καί δέν γίνονται ἀνε-

Συνέχεια εἰς τήν 6ην σελίδα

ΗΡΧΙΣΕ ΧΘΕΣ Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ

Αἱ καταθέσεις μαρτύρων κατηγορίας

Ἐνώπιον τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Ἀθηνῶν, ἤρχισε τήν 8.30 π.μ. χθές, ἡ δίκη τῶν 15 κατηγορουμένων διά τήν δολοφονικήν ἀπόπειραν κατά τοῦ Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπαδοπούλου.

Ἐν ἀρχῇ, ἀνεγνώσθη ὁ κατάλογος τῶν ὀνομάτων τῶν κατηγορουμένων καί ὁ κ. Πρόεδρος ὑπέβαλεν ἐρωτήσεις πρός αὐτούς διά τήν ἐξακρίβωσιν διαφόρων στοιχείων των.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς διαδικασίας αὐτῆς ὁ κατηγορούμενος Ἀλ. Παναγούλης ἐχαρακτήρισε τήν ἰδιότητα τοῦ στρατιώτου, ὡς προδοτικήν διά τό Ἔθνος.

Λαβών τόν λόγον ὁ συνήγορος ὑπερασπίσεως τοῦ Παναγούλη, ἀφοῦ ἐξέφρασε τήν πλήρη ἐμπιστοσύνην του πρός τό Δικαστήριον καί γενικώτερον πρός τήν ἑλληνικήν δικαιοσύνην, ὑπέβαλε αἴτησιν ἀναβολῆς τῆς δίκης.

Ἡ αἴτησις ἀπερρίφθη ὑπό τοῦ Δικαστηρίου.

Συνεχιζομένης τῆς προκαταρκτικῆς διαδικασίας, ὁ Παναγούλης ἐξύβρισε τό Δικαστήριον, μετά δέ τήν νόμιμον ἐκδίκασιν τῆς νέας κατηγορίας, ἥτις τοῦ ἀπηγγέλθη, ἐπεβλήθη εἰς αὐτόν ποινή φυλακίσεως δύο ἐτῶν.

Ὁ πρῶτος μάρτυς κατηγορίας

Ἀκολούθως ἤρχισεν ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων κατηγορίας.

Πρῶτος κατέθεσεν ὁ μάρτυς κ. Πηλίτσης, εἰπών τά ἀκόλουθα:

«Ὑπηρετῶ ἀπό μακροῦ χρόνου εἰς τήν Ὑπηρεσίαν Ἀσφαλείας καί ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου, ἐκ καθήκοντος καί ἀποστολῆς ἠσχολήθην ἀπό μακροῦ χρόνου μέ τήν ὑπόθεσιν Παναγούλη. Εἶναι γνωστόν εἰς ὅλους μας ὅτι μετά τήν Ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου τό Κ.Κ.Ε. ἔχασε τήν δύναμιν κρούσεως πού εἶχεν εἰς τήν χώραν μας. Διά τῆς συλλήψεως τῶν βασικωτέρων στελεχῶν του, ἐχάθη ἡ εὐκαιρία νά ἀνατρέψη τό πολίτευμα τοῦ κράτους. Ἡ ἀνατροπή τοῦ πολιτεύματος θά ἦτο καί ἀπόρροια τῆς συνεργασίας, τήν ὁποίαν εἶχε τό Κ.Κ.Ε. μέ τά διάφορα ἀστικά κόμματα καί τῆς διαβρώσεως τήν ὁποίαν εἶχεν ἐπιτύχει εἰς τόν κρατικόν μηχανισμόν. Μετά τήν Ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου τόσον τά ἡγετικά στελέχη τά ὁποῖα δέν συνελήφθησαν καί τά εὑρισκόμενα εἰς τό ἐσωτερικόν καί τά εὑρισκόμενα εἰς τό ἐξωτερικόν, προσεπάθησαν νά ἀνασυγκροτήσουν τόν παράνομον μηχανισμόν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐπί τῷ σκοπῷ ὅπως ὁ μέν παράνομος μηχανισμός εἰς τό ἐσωτερικόν τελῆ διά τήν δημιουργίαν τῶν καταλλήλων προϋποθέσεων καί εὐνοϊκῶν συνθηκῶν διά τήν ἀνατροπήν τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος, τά δέ ἐν τῷ ἐξετερικῷ ἤρχισαν μίαν προσπάθειαν προσεταιρισμοῦ ὅλων τῶν πολιτικῶν προσώπων τά ὁποῖα εὑρίσκοντο εἰς τό ἐξωτερικόν. Διά τήν προσπάθειαν αὐτήν ἐκινήθησαν εἰς ὅλας τάς χώρας τῆς Εὐρώπης παράγοντες τοῦ Κ.Κ.Ε., ὡς καί τῆς ΕΔΑ. Χαρακτηριστικῶς δύναμαι νά ἀναφέρω περιπτώσεις. Κατά τό παρελθόν θέρος

Συνέχεια εἰς τήν 6ην σελίδα

Τά μέλη τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου ἐνῶ δίδουν τόν νενομισμένον ὅρκον. Εἰς τό μέσον ὁ πρόεδρος τοῦ Στρατοδικείου ἐφέτης κ. Παν. Βουγᾶς καί ἐξ ἀριστερῶν οἱ κ.κ. Μ. Πηλιχός, Γ. Κωνσταντόπουλος, Γ. Τζενετάτος, ταγματάρχαι, καί ὁ Ι. Βασιλακόπουλος λοχαγός

Οἱ κατηγορούμενοι εἰς τό ἑδώλιον

ΑΠΟ ΤΟ ΒΥΘΙΣΘΕΝ ΔΕΞΑΜΕΝΟΠΛΟΙΟΝ «ΣΠΥΡΟΣ ΛΑΙΜΟΣ»

ΜΟΝΟΝ 6 ΝΑΥΑΓΩΝ ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ Η ΤΥΧΗ

Ἔχουν διασωθῆ 24 ἐκ τῶν 28 Ἑλλήνων

Τό δεξαμενόπλοιον «Σπῦρος Λαιμός» (ωρητικότητος 13.150 τόννων γκρός, ναυπηγήσεως 1.953, ὑπό σημαίαν Λιβερίας, ἰδιοκτησίας τῆς Ἑταιρείας «Λαιμός καί Πατέρας» τοῦ Λονδίνου), ἐκόπη εἰς δύο ἐνῶ ἔπλεεν ἐν μέσῳ σφοδροτάτης θαλασσοταραχῆς, τήν παρελθοῦσαν Κυριακήν πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Φινιστέρ, ἀνοικτά τῆς βορειοδυτικῆς ἀκτῆς τῆς Ἱσπανίας. Ἐκ τῶν 30 ναυτικῶν τοῦ πληρώματος (28 Ἕλληνες καί δύο ἀλλοδαποί) διεσώθησαν αἱ 24 (ἅπαντες Ἕλληνες). Ὑπάρχουν βάσιμοι ἐλπίδες ὅτι θά διασωθοῦν καί οἱ ὑπόλοιποι ἕξ. Τό σκάφος κατηυθύνετο ἔμφορτον ἀργοῦ πετρελαίου ἀπό τήν Βενεζουέλαν εἰς τό Χάλ τῆς Ἀγγλίας.

Κατά πληροφορίας, παρασχεθείσας ὑπό τοῦ ναυτιλιακοῦ γραφείου «Αὔρα» τοῦ Πειραιῶς, τό ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ τήν πλοιοκτήτριαν Ἑταιρείαν, τό συγκλονιστικόν ναυτικόν ἀτύχημα ὀφείλεται εἰς κακήν συγκυρίαν, ἤτοι τό δεξαμενόπλοιον εὑρέθη, κατά τήν μοιραίαν στιγμήν, νά στηρίζεται διά τῶν δύο ἄκρων του ἐπί τῶν κορυφῶν δύο γιγαντιαίων κυμάτων, μέ συνέπειαν τό μεσαῖον τμῆμα νά εὑρεθῆ εἰς τό κενόν καί νά προκληθῆ ἐντός ὀλίγων λεπτῶν, ὁ διαμελισμός τοῦ πλοίου. Τό «Σπῦρος Λαιμός» ἐκόπη ἀστραπιαίως εἰς δύο καί δέν κατέστη δυνατή οὔτε ἡ μετάδοσις σήματος κινδύνου.

Δέον νά σημειωθῆ ὅτι τόν παρελθόντα Ἰούνιον ἐκόπη εἰς δύο μέ ἀπώλειαν 24 ναυτικῶν (23 Ἑλλήνων) εἰς τήν περιοχήν τοῦ Ντάρμπαν τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς τό δεξαμενόπλοιον «Γουώρλντ Γκλόρυ». Εἰς τήν ἰδίαν περιοχήν, ὅπου συνέβη τό ἀτύχημα τοῦ «Σπῦρος Λαιμός», ἐβυθίσθη ἀφοῦ ἐκόπη εἰς δύο, πρό πολλῶν ἐτῶν, τό ἐπίσης ἑλληνικῆς ἰδιοκτησίας δεξαμενόπλοιον «Ἄνγκη».

Ἡ διάσωσις τῶν ναυαγῶν ἀποδίδεται εἰς θαῦμα, εἰς τήν καλήν των τύχην. Εἰς τήν περιοχήν τοῦ ναυαγίου ἔπλεεν τό φινλανδικόν φορτηγόν «Ράγκνι Πόλιν», τό ὁποῖον ἐπεσήμανε τόν πρῶτον ναυαγόν, τόν

Συνέχεια εἰς τήν 7ην σελίδα

Οἱ τελευταῖες κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης

ΑΙΩΝΙΑ ΝΕΟΤΗΣ

8.– Νήχανς - ἡ διασημότης τοῦ 1954

Ἡ κυτταρική θεραπεία κατέχει δεσπόζουσα θέση σήμερα μεταξύ τῶν διαφόρων μεθόδων πού χρησιμοποιοῦνται γιά τό ξανάνιωμα τοῦ ὀργανισμοῦ. Οὔτε ὅμως καί θά ἦταν σωστό νά νομίση κανείς ὅτι τό ἐξαιρετικό αὐτό ἐλιξήριο τοῦ θαυματουργοῦ Ἑλβετοῦ «γιατροῦ τῆς νεότητος» προορίζεται ἀποκλειστικά καί μόνον γιά τούς Πάπες, τούς ἑκατομμυριούχους καί τίς διασημότητες. Ἡ κυτταρική θεραπεία εἶναι κάτι περισσότερο ἀπό αὐτό. Ἐφαρμόζεται σέ ὅλο τόν κόσμο, καί στίς πέντε ἠπείρους μέ τήν Εὐρώπη πάντοτε προπορευομένη.

Στήν Δυτική Γερμανία, π.χ., ἡ παραγωγή λυοφιλικῶν κυττάρων ἐλέγχεται αὐστηρά ἀπό τό ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς καί τό Πανεπιστήμιον τῆς Χαϊδελβέργης. Σέ ὡρισμένες περιπτώσεις μάλιστα ἡ κυτταρική θεραπεία χρηματοδοτήθηκε ἀπό ταμεῖα κοινωνικῆς προνοίας. Τριακόσιοι δέκα περίπου γιατροί ἐφαρμόζουν τήν κυτταρική μέθοδο καί ἄλλες τέσσερις χιλιάδες περίπου τήν χρησιμοποιοῦν κατά καιρούς. Κάπου πεντακόσιες χιλιάδες Γερμανῶν ἔχουν δεχθῆ κυτταρικές ἐνέσεις ἀπό τήν ἐποχή πού τό 1945 ἄνοιξε τίς πύλες του τό ἐργοστάσιο κυττάρων τῆς Χαϊδελβέργης. Ἄλλες διακόσιες χιλιάδες ἔχουν δεχθῆ νωπά ἤ κατεψυγμένα κύτταρα.

Ἐν τῷ μεταξύ, σέ μιά σειρά ἀπό χῶρες, ὅπως στήν Ἀργεντινή, τό Βέλγιο, τήν Γαλλία, Ὁλλανδία, Ἰταλία, Δυτική Γερμανία καί Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔχουν συγκρατηθῆ ὀργανισμοί γιά τήν προπαγάνδιση τῆς κυτταρικῆς θεραπείας.

Παρά τίς ἀπαγορεύσεις πού ὑπάρχουν περί εἰσαγωγῆς κυττάρων στίς Ἡν. Πολιτεῖες μερικοί θεραπευτές παίζουν τό κρυφτοῦλι μέ τίς ἀρχές εἰσάγοντας λαθραῖα φύσιγγες ἀπό τό ἐξωτερικό ἤ ὅταν δέν τά καταφέρουν στέλλουν τούς ἀσθενεῖς τους σέ ἄλλες χῶρες. Κάποτε ἡ Διεύθυνση Τροφίμων καί Φαρμάκων (FDA) τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἶχε ἐγκρίνει τήν διεξαγωγή μερικῶν κλινικῶν πειραμάτων. Καί παρ' ὅλο ὅτι ἐπρόκειτο νά γίνουν δωρεάν κάποιος κυτταροθεραπευτής χρησιμοποίησε τά μέσα, πού τοῦ δόθηκαν, κυρίως γιά κατάφορτες μέ διαμάντια χῆρες, διάσημους κινηματογραφικούς ἀστέρες τοῦ Χόλλυγουντ καί μεγαλοτραπεζίτες τῆς Οὐώλ Στρήτ. Ἰσχυρίσθηκε φυσικά ὅτι διέθετε τά κύτταρα στούς ἀσθενεῖς του «δωρεάν», μόνο πού εἰσέπραττε κάπου 1000 δολλάρια περίπου γιά τήν κάθε ἐπίσκεψή του.

Τό λαθρεμπόριο

Ὅσο γιά τήν λαθραία εἰσαγωγή τῶν μικρῶν γυάλινων φυσιγγων ἀπό τήν Ἑλβετία ἤ τήν Γερμανία χρησιμοποιόταν τό ταχυδρομεῖο μέ τό δικαιολογητικό τῆς ἀποστολῆς «δώρων» πρός ἀσθενεῖς ἤ καί τήν ταχυδρόμησή τους μέ ἐνδιάμεσο σταθμό τίς Μπαχάμες. Ἕνας «γιατρός τῆς νεότητος» εἶχε τήν ἀφέλεια νά προσκαλέση κάποτε ἐπιθεωρητές τῆς Διευθύνσεως Τροφίμων καί Φαρμάκων στό ἐργαστήριό του γιά νά τούς δείξη τό ἀπόθεμα λυοφιλικῶν κυττάρων πού εἶχε. Ἐννοεῖται ὅτι ὁλόκληρη ἡ ποσότητά τους, ἀξίας 3.000 δολλαρίων, κατασχέθηκε ἐπί τόπου. Ἕνας ἄλλος κυτταροθεραπευτής χρησιμοποιεῖ τώρα τό ἰατρεῖο του στήν Νέα Ὑόρκη γιά νά ἀποστέλλη τούς ἀσθενεῖς του στίς κλινικές πού ἔχει στήν Εὐρώπη.

Γιατί ὅμως ἡ κυτταρική θεραπεία γίνεται τόσο δημοφιλής σ' ὁλόκληρο τόν κόσμο; Θά μποροῦσε φυσικά νά ἀναφέρη κανείς σάν αἰτία τήν μυστικότητα μέ τήν ὁποία ὁ Νήχανς περιβάλλει τήν δουλειά του, τόν θόρυβο πού ἔκαμε ἡ θεραπεία τοῦ Πάπα Πίου, τήν ἀχόρταγη ὄρεξη τοῦ ἀνθρώπου νά κάμη ὁ,τιδήποτε γιά νά ξεγελάση τόν θάνατο καί νά κρατήση ὅσο τό δυνατό περισσότερο τίς δυνάμεις του ἀκμαῖες. Πάντως μέχρι τώρα οἱ ἔρευνες πού ἔχουν γίνει τόσο ἐπί ζώων ὅσο καί χημικῶς, δέν ἔχουν δώσει τήν δυνατότητα τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐλέγχου ἤ προγραμματισμοῦ καί γι' αὐτό πρέπει νά ὑπάρχουν ὡρισμένες ἐπιφυλάξεις.

Ἀπό μιά ἄποψη ἡ κυτταρική θεραπεία ἀποτελεῖ μιά ἀναδρομή στήν παλιά ἱστορική ἀντίληψη ὅτι τά ὄργανα καί οἱ ἱστοί πού δέν λειτουργοῦν πρέπει νά θεραπεύωνται βιολογικά — καί ὄχι χημικά — μέ

Συνέχεια εἰς τήν 3ην σελίδα

Καταστρεπτικαί πλήμμυραι μέ δύματα εἰς τήν Ἰταλίαν

ΡΩΜΗ, 4 Νοεμβρίου. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία.—Καταρρακτώδεις βροχαί προεκάλεσαν πλημμύρας καί ζημίας εἰς πολλάς περιοχάς τῆς Εὐρώπης καί κυρίως εἰς τήν Ἰταλίαν, τήν Βρεττανίαν, τήν Γαλλίαν τήν Ἰρλανδίαν καί τάς σκανδιναυικάς χώρας.

Εἰς τήν Ἰταλίαν τά ὕδατα τῶν χειμάρρων καί τῶν ποταμῶν, διογκωθέντα συνεπείᾳ τῶν καταρρακτωδῶν βροχῶν, προεκάλεσαν τόν θάνατον 100 καί πλέον ἀτόμων καί καταστροφάς ὕψους ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Εἰς τάς πληγείσας περιοχάς τά ὕδατα τῶν πλημμυρῶν παρέσυραν γεφύρας, ὑδατοφράκτας, οἰκίας καί κατέκλυσαν τεραστίας ἐκτάσεις. Προεκλήθησαν ἐπίσης ἐδαφικαί καθιζήσεις, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων δυσχεραίνεται μεγάλως τό ἔργον τῶν συνεργείων διασώσεως.

Ἡ μεγαλυτέρα καταστροφή προεκλήθη, ὡς ἀνεκοίνωσεν ἡ ἀστυνομία εἰς τό Βάλλε Μόσσο, μικράν πόλιν εἰς τούς πρόποδας τῶν Ἰταλικῶν Ἄλπεων, καί εἰς ἄλλας πόλεις εἰς τήν περιοχήν μεταξύ τῶν ποταμῶν Ἔλβο, Τσέρο καί Σέζια, βορειοανατολικῶς τοῦ Τουρίνο. Εἰς τήν Βενετίαν ἐξ ἄλλου, τά ὕδατα κατέκλυσαν τήν πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου, ἐνῶ εἰς τήν Φλωρεντίαν ἀνέρχεται διαρκῶς ἡ στάθμη τοῦ ποταμοῦ Ἄρνου, πρᾶγμα πού προκαλεῖ φόβους περί ἐπαναλήψεως τῶν καταστροφῶν τοῦ 1967.

Αἱ ἀρχαί πάντως ἐξέφρασαν φόβους ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν νεκρῶν θά ἀνέλθη τελικῶς κατά πολύ. Σημειωτέον ὅτι τά περισσότερα ἐκ τῶν θυμάτων εὗρον τόν θάνατον ἐντός τῶν οἰκιῶν των, ἐνῶ ἄλλα παρεσύρθησαν μέ τά αὐτοκίνητά των ὑπό τοῦ ἰσχυροῦ ρεύματος τῶν ὑδάτων.

Εἰς τήν Γαλλίαν ἐξ ἄλλου οἱ ποταμοί Τάρν καί Λά Ντουρμέ ἐξεχείλισαν καί ἡ ἐθνική ὁδός τῆς Κεντρικῆς Γαλλίας ἐκαλύφθη ὑπό ὑδάτων ὕψους ἑνός μέτρου. Εἰς τάς σκανδιναυικάς χώρας αἱ συχναί χιονοπτώσεις παρέλυσαν μερικάς τάς συγκοινωνίας.

Μιά χαρακτηριστική εἰκών ἀπό τάς πλημμύρας εἰς τήν Ἰταλίαν

ΟΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Στό φρούριον τό ὑπερνεφελές)

1

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Ἀκαδημαϊκοῦ

Ἐξαίσιες μέρες φθινοπωρινές. Θά ταξιδέψουμε γιά τήν Μονεμβασία, ἀπ' τό δρόμο, βέβαια, τῆς θάλασσας. Εἶναι ἀπ' τά πιό ἀλησμόνητα ταξίδια γιά ὅποιον τό ἐπιχειρεῖ. Ἡ Ἑλλάδα πρέπει νά μένη ὄχι μονάχα ἀκέραιη μέσα μας, ἀλλά καί ἀνεξάντλητη. Πάντα νά ἔχουμε κάτι νά περιμένουμε, πού νά εἶναι νέο, ἀπ' τήν Ἑλλάδα, μιά ὄψη της, μιά λάμψη ἄλλη. Κι ἔτσι, ὥς τήν ὕστατη ὥρα, ἡ Ἑλλάδα, ἡ μυστική ὥρα τοῦ τέλους, νά μᾶς ἔχει μείνει σέ μιά πτυχή της, σέ μιά στιγμή της, ἄγνωστη καί νά ταυτίζεται μέ τή χίμαιρα, μέ τήν αἰωνιότητα πού δέν ἔχει ὅρια, δέν ἔχει διάσταση.

Στούς παλαιούς βυζαντινούς καιρούς τοῦ Μοριᾶ μᾶς ὁδηγεῖ αὐτό τό ταξίδι. Στόν τόπο πού συμπλέκει τό Βυζάντιο, τούς Φράγκους, τούς Βενετσιάνους καί τούς Τούρκους. Ἐκεῖ, στήν Μονεμβασία, εἶναι μιά ἄλλη Ἑλλάδα, παραμύθι καί δόξα καί αἷμα. Ἐκεῖ εἶναι τό «ὑπερνεφελές φρούριον», τό «Γιβραλτάρ τῆς Ἀνατολῆς», ἐκεῖ εἶναι ὁ ἄλλος Μυστρᾶς, ἐκεῖ εἶναι οἱ θρόνοι τοῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Β΄ καί τῆς Αὐτοκρατείρας...

Ἡ θάλασσα ἦταν ἀσάλευτη σ' ὅλο τό ταξίδι. Τά νησιά γράφονταν γύρω στό πέλαγο ἀχνά, σάν ὄνειρο. Καί ἀπό στιγμή σέ στιγμή, ὅσο τα πλησιάζαμε, γίνονταν γῆ καί χῶμα. Γιά τόν ξένο πού ταξιδεύει τό Αἰγαῖο, τόν Σαρωνικό καί τό Μυρτῶο, νά πάλι μιά ἄλλη ἐμπειρία μοναδική: αὐτή ἡ ἀδιάκοπη ἐναλλαγή τοῦ ἀκαθορίστου μέ τό συγκεκριμένο, τοῦ ἁπτοῦ μέ τό ἀσύλληπτο. Οἱ γλάροι κυνηγοῦσαν τό ἄσπρο βαποράκι μας μίλια κα μίλια, δίχως νά τό βάζουν κάτω, ὁ οὐρανός ἦταν ὅπως εἶναι ὁ οὐρανός τῆς Ἑλλάδας, ἡ θάλασσα τό ἴδιο, ὁ λόφος τῆς Ἀφαίας ἀπό μακριά, τό κανάλι τοῦ Πόρου, τό καμπαναριό κι οἱ φραγκοσυκιές του, ὁ σταυρός τοῦ Ναυάρχου στό βράχο τῆς Ὕδρας, οἱ ἀσπρισμένες μάντρες της. Οἱ Σπέτσες ὕστερα, τό ἀρχοντικό τοῦ Μέξη, κι ἐκεῖ πού πρέπει νά εἶναι τό ἀρχοντικό τῆς Μπουμπουλίνας. Ὅλα περνοῦσαν σάν μαγεία μπρός ἀπ' τά μάτια μας. Ἀλλά δέν θά θέλαμε νά σταθοῦμε πουθενά. Πέρα ἀπό κεῖ, στήν ἄκρη τοῦ πελάγου ὅπου τίποτα δέν προετοίμαζε τήν ὕπαρξή του, περίμενε τό φρούριον τό ὑπερνεφελές. Ἡ καρδιά χτυποῦσε μυστικά γιά κεῖ. Γιά τή Μονεμβασία. Γιατί, καθώς εἴπαμε, ἐκεῖ ἔμελλε νά εἶναι ἡ χαρά καί ἡ αἴσθηση ἡ ἄλλη: τῆς διάρκειας καί τῆς αἰωνιότητας τῆς ἑλληνικῆς, καί τῆς χίμαιρας.

Περασμένο ἀπόγευμα. Ὁ ὕπαρχος τοῦ πλοίου φώναξε:

—Ὁ βράχος τῆς Μονεμβασιᾶς!

Ὅλα τά μάτια στραφήκανε πρός τά ἐκεῖ. Ὁ

Συνέχεια εἰς τήν 6ην σελίδα